

Dagbog

Kære dagbog Covid-19 er over os, vi er fanget herhjemme, som dyr i bur. Solen skinner og ikke en sky er på himlen men der er ikke nogen til at dele glæden med. Alt er lukket ned, tiden er stoppet, men værst af alt er håndbold "væk" vi skal hjemmetræne, men det er ikke nær så sjovt som normalt håndbold, jeg skal løbe og lave fysisk træning men motivationen er ikke særlig stor.

Kære dagbog i dag har jeg fødselsdag, jeg skulle rigtig have fejret denne dag med min dejlige klasse, men den idé blev kylet ned i jorde og sparket til. I stedet skulle jeg holde den derhjemme med min familie, misforstå mig ikke, jeg holder rigtig meget at min familie og selvfølgelig ville jeg hellere være strandet med dem end uden dem, men der er nu 1 måned og 9 dage siden jeg sidst så bare én af mine venner, denne dag ville være MEGET anderledes hvis covid-19 ikke havde været her, men sket er sket, jeg holder fødselsdag herhjemme og det er da heller ikke så dårligt, men jeg savner nu stadig alle mine venner, selvom der er mange søde mennesker som har skrevet er det ikke det samme som et kram og en anderledes skoledag. MEN jeg har fået lov til at invitere de to dejlige og skønne personer, der sidder på mit værelse lige nu, de får mig til at grine og smile, det er så dejligt at de kunne komme, de har nærmest redet min dag selvom jeg også ville have fået en rigtig dejlig dag med min familie hvis de ikke var kommet, og jeg skal jo også være sammen med min dejlige familie senere.

Kære dagbog jeg har ikke mere at sige, lad os bare håbe på at covid-19 snart er ovre og med så få ofre som overhovedet muligt, ingen af mine bekendte er ramt og det er jeg taknemlig for, lad os håbe at det fortsætter sådan, jeg vil nyde denne dag fra nu af fuldt ud. farvel.